

კვირა, 21 ოქტომბერი, 1901 წ.

კვირა, 21 ოქტომბერი, 1901 წ.

გ ა ზ ი თ ი ღ ი რ ს :

თვი	საბ. კ.	თვე	მან. კ.
12.	10	6	6
11.	9 50	5	5 50
10.	8 75	4	4 75
9.	8	3	3 50
8.	7 25	2	2 75
7.	6 50	1	1 50

ი ვ ე რ ი ა

რედაქცია გიორგიძის ქუჩა, 21
 ნიკოლოზის ქუჩა, 21
 ტფილისი.
 გაზეთის დასაბამად
 და განცხადებათა დასაბამად
 უნდა მიმართონ რედაქციას და წერა-კითხვ.
 გამაერტ. საზოგადოების კანცელიარიის.
ფასი განცხადებისა:
 ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზედ
 16 კაპ., მეორეზედ—8 კაპ.
 „ივერიის“ ტელეფონი № 227.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

22 ოქტომბერს წლის წირვა და პანაშვიდი იქნება გადახდილი განსვენებულის
ელენე ღვთისმშობლის ასულის შურდანიას (ტარსანოძის ასულის)
 სულის მოსახსენებლად ტფილისში, ქვაშვეთის ეკლესიაში, ქუთაისში მთავარ-ანგელოზის ტაძარში და სოფელს ბერშოეთში ადგილობრივს ეკლესიაში, რასაც მამა განსვენებულია, პოლკოვნიკი **დავით ტარსანიძე**, ქვრივი ქმარი **თეოდორე შურდანიანი** და **ქანი მისნი** აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა.
 (1-227-1)

ოქტომბერს, 22 ოქტომბერს,
ალექსანდრე ივანეს ძის ბაქრაძის
 გარდაცვალების წლის თავზედ, გარდახდილი იქნება წირვა და პანაშვიდი ქვაშვეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში და შემდეგ მოხდება კურთხევა ძველისა პეტრე-პავლეს სასაფლაოზედ. წირვა დაიწყება 9 1/2 საათზედ.
 (-226-1)

ქართული თეატრი
 კვირას, 21 ოქტომბერს 1901 წ.
 ქართულის დრამატიკის საზოგადოების დასის მიერ
 წარმოდგენილი იქნება
 პირველად ახალი პიესა

უცხოელთა კლუბი
 კომ. 3 მოქმედებად თხზ. ბალუცკისა, თარგ. დ. მესხისა.
კ უ ნ ვ ი
 კომ. 2 მოქმედებად, გ. ერისთავისა.
 მანაწილეობას იღებენ: ქ ნი ჩერკეზიშვილი, კარგარელი, მდივანი, აფხაზი-მეილი და გივიშვილი; ბ-ნი აბაშიძე, გუნია, სვიმონიძე, აწყურელი, გედევანოვი, ურუშაძე, მირიანაშვილი, იმედაშვილი, სარჯველაძე და სხვ. დასაწყისი სწორედ 8 საათზედ. ფასები ჩვეულებრივია.
 შემდეგი წარმოდგენა 25 ოქტომბერს; მზადდება „ვენეციელი ვაჟარი“ კომ. შექსპირისა. (3-6-3)

პირველი კერძო სამკურნალო
ვაიძის ნავასარდიანისა
 სუკიაში, ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ)
 ვაიმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველდღე, კვირა დღეებს გარდა.
ღ ი ლ ა ო ზ ი თ :
 ბ. ა. ნავასარდიანი. 11—12 ს. ადოსტაქრო, ვენერიული (სიფილი) და საშარდეს ავადმყოფობანი.
 შ. მ. ჩიკოვანი. 9—10 საათ. სნეულენი: თვალისა, შინაგანი და გრძობისა.
 ზ. ი. ბაბანასიანი. დილის 11—12 საათ. ქალთა და ბავშვთა სენით ავადმყოფებს.
 პ. ი. შამლიშვილი. 12—1 საათ. ურისა, ყელისა, ცხვირის ავადმყოფობისა.
 პ. პ. აბაშვიანი. 1—1 1/2 ს. შინაგანისა და ბავშვებისა.

ს ა ლ ა მ ო ზ ი თ :
 ნ. ნ. როსტომოვი. 5—6 ს. საქირურგო და კანისა.
 ა. ნ. შაპკოვსკი. 6—7 ს. ნერვებისა (ელექტრო-ტერაპია), შინაგანი და ვენერიულ ავადმყოფობათა.
 ბ. ა. თარსანიძე. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობისა, 7—7 1/2 ს.
 ს. ბ. არვანიძე. 11—1 ს. გაუკეთებს სახლში მსურველთ „მას-საეს“, აუტრის ყვავილს და გამართავს საექიმო გემანსტიკას ექიმის დანიშნებით.
 ბ. ა. ნავასარდიანი. 7 1/2—8 ს. რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შაური. ღირებულების უფასოდ, ფასი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.
 დირექტორი სამკურნალო დოქტორი მედიცინისა ნავასარდიანი.
 Первая частная лечебница—д-ра Навасардиана. Тифлиси, противъ памят. Воронцову.

ქართულთა შორის წარაკითხვის გამავრცელებლის საზოგადოების გამგეობა ამით აცხადებს, რომ ამა წლის ოქტომბრის 28 დღეს, დილის თერთმეტ საათზე, სათავად-ანაურო ბანკის დარბაზში დანიშნულა საზოგადოების წევრთა წლიური **საზოგადოებრივი**.
განსახილველია შემდეგი საკანები
 1) წლიური ანგარიში საზოგადოების 1900 წლის მოქმედებისა, 2) მოხსენება სარევიზო კომისიისა ამ ანგარიშის შესახებ, 3) საგარეულო აღრიცხვა შემოსავალ-გასავლისა 1901 წლისათვის, 4) არჩევანი საზოგადოების ახალ წევრთა, 5) არჩევანი სარევიზო კომისიის წევრთა და 6) არჩევანი საზოგადოების თავჯდომარისა და გამგეობის წევრთა.
 (5-უ-4)

ტფილისის კერძო სამკურნალო
 ევანგელის კრაოტები (ერთი უფასო).
მიხეილ გედევანიშვილისა.
 ქუჩა, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი აგინაშვილისა, № 21 (ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ).
ტელეფონი № 274.
 ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.
ღ ი ლ ი თ :
 3. ი. შინაგანი—კბილის სნეულენი, 8—10 საათ.
მიხეილ გედევანიშვილი—ნერვებისა და წამლობა გლექტრონი, 9—10 საათ.
 პ. მ. შამლიშვილი. შინაგანი და ბავშვებისა. 9—10 ს.
 ბ. ბ. მაღალაშვილი.—შინაგანი; სამშობლოთ და ხუთშობლოთ, 10—11 საათ.
 ნ. ა. მუსლინი—ყურისა, ყელი-სა და ცხვირისა—10—11 საათ.
 ი. პ. ახალშენიშვილი—კბილის სნეულენი. 10—12 საათ.
 ა. მ. შამლიშვილი—თვალის, 10—11 საათ.
ვაიძი-ქალი მ. ს. ბაქრაძე ბავშვებისა—11—12 ს.
 დ. ა. გედევანიშვილი—ნერვებისა და შინაგანი. 12—1 საათ.
 ა. მ. ბარსუკოვი—დღეათა სნეულენი, ორშობლოთ, ოთხშობლოთ და პარასკეობით 12—1 საათ.
 ს. ა. ვოინოვი—ხირურგიული (სადოსტაქრო) ხუთშობლოთა და შობლოთით—1—2 საათ.
 ი. დ. ბავთაშვილი. სიფილისისა, კანისა და საშარდესი, 1 1/2—2 ს.
ს ა ლ ა მ ო ზ ი თ :
 ი. ნ. თუშანიშვილი—დღეათა სნეულენი. 5—6 საათ.

ქ ვ ი რ ა ო ზ ი თ :
 ბ. ბ. მაღალაშვილი—10—12 ს. შინაგანი ავადმყოფობათა.
 სამკურნალოს აქვს საწოლი ოთახები.
 ფასი რჩევა-დარიგებისა 50 კაპ. ოპერაციები და კრაოტები—მორიგებით.

ქართულთა ქალთა ახსანაგოვის
 სამკურნალო და სახელოსნო სკოლაში იღებენ ყოველგვარ **საკმარავს**: კაპებს, თეთრფულს, ქარგვას და სხვადასხვად ამოკვეთენ ნიშნებს (METER). ბარონის ქუჩა, № 12.
 (10-უ-8)

მ კ უ რ ნ ა ლ ი
მიხეილ გედევანიშვილი
 იღებს ავადმყოფებს დილით—12—1, საღამოთი 6—7. ყორღანოვის ქუჩა, 16, საკ. სახლი. ტელეფ. 791. (5.)

ახალი ამბავი
 * * * დღეს, 21 ოქტომბერს, მისის იმპერატორებთან უდიდებულესობის ხელმწიფე იმპერატორის ტახტზედ ასვლის დღეს, აღექვანდრე ნეველის სამხედრო საკრებულო ტაძარში საქართველოს ექსარხოსის მიერ წირვის შემდეგ სამადლობელი პარაკლის იქნება გარდახდილი. წირვა დილის 10 საათზედ დაიწყება. სამხედრო ტანისამოსი სადღესასწაულო უნდა ეცვათ.
 * * * დღეს, 21 ოქტომბერს, ქართულ თეატრში წარმოდგენა დანიშნული. ქართული დასი წარმოდგენს ახალს პიესას „უცხოელთა კლუბს“ და „ძუნწს“.
 * * * როგორც უმართებელსი სენატი განმარტავს, ქალაქის თვით მმართველობას ნება თურმე არა აქვს სახლების ამშენებელთა მოქალაქეებრივ უფლებათა განხილვას შეუდგეს, როდესაც უნობის პროექტს წარუდგენენ ხოლმე.
 * * * საგუბერნიო სააღმშენებლო განყოფილებათა შტატებისათვის ახალი პროექტი შეუშუშებიათ.
 * * * როგორც „Тифлис. Л.“-ს ატყობინებენ პეტერბურგიდან დეპუტატთა, მთავარ-მართებლის კანცელარიაში საუცხოეთო მიწერ მოწერის მდივნის თანამდებობის აღმასრულებლად შინაგანი საქმეთა სამინისტროს სამეურნეო დეპარტამენტიდან ბ-ნი ელზინკერი დაუნიშნიათ, ხოლო ქუთაისის ოლქის სასამართლოს წევრად კოსტრომის ოლქის სასამართლოს ბრალდებულის ამხანაგი ბ-ნი როლზევიჩი.
 * * * გამოფენის გახსნიდან 18

ოქტომბრამე კავკასიის გამოფენაზედ დღისით 119,269 კაცი ყოფილა სანახავად, ამათგან 4,495 უფასო, ხოლო ღამით 20,900 კაცი და ამათგან უფასო 8,856.
 * * * ავქალის ქუჩის სახლობო წარმოდგენებისა და კითხვების აუდიტორიაში დღეს, 21 ოქტომბერს, სახლობო კონცერტია დანიშნული. კონცერტზედ იმღერებს დასი სიმღერის მოყვარულთა ზ. ი. ფალიაშვილის ლობტარობით და საოპერო მგალობელი ქალი ო. დ. ბოტანოვსკაია (მეცო სოპრანო), რომელიც ამ ღამად ტფილისში იმყოფება.
 * * * ამ რამდენსამე ხნის წინად უმაღლესმა მთავრობამ მიწად-მოქმედების სამინისტროს ნება დართო საზღვარ გარეთიდგან გამოიწეროს და უბაჟოდ რუსეთში შემოიტანოს სხვადასხვა მანქანები და იარაღები, რომელნიც-კი მეუნებობაში საქირონი არიან. სამინისტრომ მიპმართა რუსეთის ყველა სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებათ წინადადებით, რომ წარუდგინოს სამინისტროს სია ყველა იმ იარაღებისა, რომლებიც ამა თუ იმ კუთხისათვის მეურნეობაში სახმარებლად საქირონი არიან. 17 ოქტომბერს სხდომაზედ კავკასიის მეღვივ-მევენახეთა სხდომამ გარდასწყვიტა, სხვათა შორის, ამ სიაში შეიტანოს სეტყვასთან საბრძოლო ზარბაზანი—მორტირც-გულშინ-წინ, 19 ოქტომბრის სხდომაზედ, მეღვივეთა და მევენახეთა კრებამ ამორჩია განსაკუთრებული კომისია, რომელმაც უნდა შეადგინოს სია მეღვივეთაში გამოსადგე იარაღებისა და განსახილველად კრებას ამ დღეებში წარუდგინოს.
 * * * ორშაბათს, 23 ოქტომბრის ქალაქის საბჭოს სხდომაზედ განსახილველად დანიშნულია სულ 19 საქმე, რომლებიც წარსულს ორშაბათს უნდა განეხილა.
 * * * პარასკევს, 19 ოქტომბრის სხდომაზედ, მეღვივ-მევენახეებმა განიხილეს მოხსენებანი: ბ-ნის ვ. რუხილაძისა დინის წარმომებისა და მევენახეობის საქმის გაუმჯობესებისა ჩვენ ში და სინდიკატებისა და ამხანაგობათა დაარსების შესახებ; ბ-ნის ლეონტოვიჩისა იმის შესახებ, რომ მიღებულ იქმნეს რაიმე საშუალებანი კავკასიის დინის ბაზარში ადგილად გასატანად; მოხსენებანი ბ-ნის პ. ყიფიანისა და აგრონომის ტიმოფეევისა, რომლებიც ასახელებდნენ, რა და რა საშუალებით შეიძლება გაუმჯობესდეს ჩვენში დინის წარმოების საქმე და რა რიგად დააიფოს დინის ბაზარი რუსეთში. კრებამ მთელი საღამო ამ მოხსენებათა განხილვას მოანდომა და კარგა ხნის კამათის შემდეგ ზოგიერთა ცვლილებით დაამტკიცა წინადადება ბ-ნი ტიმოფეევისა და პ. ყიფიანისა.
 * * * საუფლისწულო უწყებამ ქ.

ლიონში (საფრანგეთში) 2 ნოემბრის დანიშნულ მღვდინთა და მღვდნახეთა კონგრესზედ დასასწრებლად გაგზავნა ამ უწყების ტფილისის სარდაფის გამგე ბ. ნ. გ. ი. გოგოლიანოვსკი; კონგრესზედ უნდა განიხილონ თურმე, რომდენად გამოსადგვია ახლანდელი სისტემა სეტყვასთან ბრძოლისა და როგორ გააუმჯობესონ ეს საშუალება, რომ აზრს მიიღწიონ.

* * * ორშაბათს, 22 ოქტომბერი, ბუქიევის სახლში, პუშკინის სახელობაზედ ახლად დაარსებულს ქალაქის სკოლას აკურთხებენ; კურთხევას დაესწრებიან ქალაქის გამგეობის წარმომადგენელი და ქალაქის საკოს ხმონები.

* * * 19 ოქტომბრის სხდომაზედ დაადგინეს კავკასიის მღვდინ-მღვდნახეობა შუამდგომლობა აღსკრან სათანადო მთავრობის წინაშე, რომ კავკასიიდან რკინის გზით ღვინის გადაზიდვის საქმე გაუმჯობესებული იქნეს და ზამთარში თბილი ვაგონები იქნეს დანიშნული ღვინის გასაზიდად; ამასთანავე ნება მიეცეთ მღვდინებს ეხლანდელის ტარიფით ჩქარი მატარებლებით შეეძლოთ ღვინის გაზიდვა რუსეთში.

დაბატ სოფელი

რამა. ხშირად გვისაყვებდნენ რაქიდგან, სკოლები არა გვაქვს. მიზეზი ამისი, ყველას კარგად მოგეხსენებათ, ის გახლავა, რომ რაქ ერთი მიგდებული და ყოვლის მხრით მიუდგომელი კუთხეა; არის ერთი გზატკეცილი ქუთაისიდან ლეჩხუმზედ და ისიც იქამდის უფარგისია,

ველეტონი

სახელის მაჟიმავლი. ესკიზი

ახლავადა კაცი, გახუნებულ და სიმტკიცე შებღალულ ჩოხაში გამოწყობილი, ტარ-მუჭში შელანძლულ ხმალ-სატყვრით აღჭურვილი და პატარა ჯოჯოხედ ამხედრებულ, სოფლის შარას ადგა. დინჯი იყო პირუტყვის ტარება და ამაყი მხედრის შეხედულება: ისე შედიდურათ ეჭირა ყურებადის ბოხონ-ჩამოფხატული თავი წვრილად აწოწვილს ჭანზედ, რომ ხაშს კაცს ეგონებოდა, —სამშობლოს დასახსნელად მიდისო.

გზა ჯვარდინაზედ ნაცნობი შემოჰხვდა.

ეს მალაღს, ძვალ-ტყავათ გადაქცეულსა და ფერდი-ფერდს მიკრულს ჯახრიკაზედ იჯდა: გაცვეთილს პალტოში გამოხვეულს, თავზედ სანახევროთ დაფლეთილი ქილობის ქედით, საპირე გაბზარულ ჩექმის წვერი ძლივს ედგა დაზიანებულსა და მრავალგან დაკრებულ მოსართავზე ჩამოცმულს უზანგოში. ჩვეულებრივის მისალმების შემდეგ პალტოიანი გამოხეუბრა ჩოხიანს:

—რაა, გიორგი, მგ? ვირია, თუ ჯორი, ზედ რომ ზიხარ?
—ჩუბრისთვის ვირია და კაციისთვის ჯორი!..

რომ თუ ამ გზით გნებავთ მგზავრობა, ჯერ მღვდელს უნდა განდლოთ და აღსარება უთქრათ, თორემ, ვინ იცის, გზიდგან შინ მშვიდობით მისვლა ძალიან ძნელია! ერთი საურმე გზაც ნაქერალას მთაზედ გადადის, რომელიც ტყიბულაში ჩაიყნანს კაცს, მაგრამ ხშირად დეკემბრიდან მოკიდებული აპრილამდე შეკრულია იგი თოვლისა და დიდი ზევევის გამო. ექვი არ არის, ამისთანა უგზო ქვეყანაში, როგორც ჩვენი რაქაა, მდიდარიც რომ იყოს კაცი, მაშინაც ძალიან გაუძნელდებოდა სხვა ქალაქებში შეილის წაყვან-წამოყვანა სასწავლებელში. ამიტომაც რაქა საქართველოს სხვა კუთხეებს სწავლა-განათლებით დიდად ჩამორჩენილია.

მაგრამ ის არაფერ იფიქროს, ვითომ რაქველს გლენს სასწავლებელი და განათლება სძულდეს; რიგორცა ვსთქვით, ძალიანაც რომ უნდოდეს, ზემოდ ჩამოთვლილი მიზეზები უშლიან ხელს. სამუშაო და სავაჭრო საქმეში რაქველი დიდად მუყაითი და მშრომელია, ესევე იქნებოდა უთუოდ სწავლა-განათლების შემენაშიაც, მაგრამ ყველა ეს მიზეზები... უშლიან.

დასასრულს, ერთი სასიამოვნო ამბავიც უნდა ვთქვათ ბატონებს მკითხველს. ამბროლაურის საზოგადოებამ ამ ოთხის წლის წინდელ თხოვნა მიართვა უმაღლესს მთავრობას, რომ აქ ორ-კლასიანი სასწავლებელი დაარსებულიყო. ამ ზაფხულს საზოგადოებამ ნებართვა მიიღო, რომ საშუალო ადგილას სკოლა აეშენებინათ. რადგანაც საზოგადოებამ საშუალო ადგილად ის ადგილი სცნო, სადაც სასოფლო სამმართველო იდგა, ამისათვის თვით

სასოფლო სამმართველო გარდაცეს მოიჯარადრებეს, ორ-კლასიან სასწავლებლის შენობათ გადაეკეთებინათ. მალე შენობაც მოსრულდა და 7 ოქტომბერს მრავალი ხალხის თანადსწრებით აკურთხეს ახალი სკოლა. მღვ. ვლადიმერ მესხმა კურთხევის დროს შესაფერი სიტყვით მიმართა დამსწრე საზოგადოებასა და აუხსნა, სკოლის დაარსებას რა სარგებლობის მოტანა შეუძლიან საწყალ და ბეზავ გლენ-კაცობისათვის. სკოლის კურთხევის მეორე დღესვე ბუზივით ჰოაწყდა მოსწავლეები და დღეს სკამბოციკი ველარ იტყვენ, იმდენი მსურველია. ამას წინად თუ ამ სახლში სოფლელოთა აყალ-მწყალი და დავი-ღარაბა ირჩეოდა მსაჯულთაგან, დღეს სწავლის ტაძრად გარდაგვექცა. ვისურვოთ, მაშ, სწავლა-ცოდნის შეძენის მხრივ უკან ჩამორჩენილს საწყალს მიყრუებულს რაქას კვალად წინ წაეწიოს.

განა ჰიქინაძე.

უცხოეთი

ზამთავალი შტაბები. წარსულს ოთხშაბათს რუხველტმა თვისიან „თეთრს სახლში“ მიიწვია სადილოდ ზანგი ბუკერ ვაშინგტონი, რომელიც ზანგათავის არსებულს უმაღლესს ინსტიტუტის სათავეში სდგას და საერთოდ ბევრი საკეთილო სამსახური გაუწევია ზანგებისთვის. რუხველტის საკრიელო ამერიკელების ზნეჩვეულებასთან შეთანხმებული არ არის და ამიტომ ამ გარემოებამ დიდი უკმაყოფილება გამოიწვია საზოგადოებაში. სამხრეთ-ამერიკის ერთს წარმომადგენელს უთქვამს: „სამხრეთი ვერასილდეს,

თორემ ხომ იცი, ფიცის კაცი ვარ, სოლომონ მეფის ტახტის აზნაური—უკან ვერ შამოგიჯენ სწორედ, უცხენოთ რომ დარჩე.

—მოკლედ გეტყვი, მოკლე იყოს შენი გზა და სოფელი... ჰო, ამას გუუბნებოდი, მქაღი და ლობიო მაქვს, ღვთისა და ბაბუას წყალობა, მარა, როგორც ქვეყნის მაცხოვარმა ბრძანა: „არა ხოლო პურითა ცხოვნდების კაცი“ რთოგორც რუსთველმა გვიჩიოა „სჯობს სახელისა მოხვეჭა ყველასა მოსახვეჭელსაო“, სოფლის მწერალსაც ვერ გავაძან თავი, როგორც რიგია, ისე ჩემს სოფელს იქით ხომ ერთი პატიოსანი კაციც ვერა მცნობს...

—მე რომ გიცნობ, ეს არაფერია?
—არა, შენ ხომ ხარ და ხარ... არა შენს გარდა... ჰო, იმას ვამბობდი... ის ჩამყვა გულს ზაფრათ, ქვეყანაში ვერაფერით ვერ გამოვიჩინე თავი. არც ერთს კენჭის ყრას არ ვაკლდები: ხან ერთს დასს ვხმარებ, ხან მეორეს, ხან მესამეს, მარა არც ერთმა არაფრათ ჩამავლო. დახმარებით-კი ყველამ დამიხმარა, მაგრამ მე-კი არც ერთი არ წამადგა. ასეთი უბედური შევიქენი, რომ ორჯელ-სამჯერ ჩხუბიც ამატებინეს კენჭის ყრის დროს... გვერდები მე დამემტვრა და ვაზეთი-კი სხვები ჩასწერეს მანხუბრათ, მე გამომტოვეს.

—მერე, რა წავიხდა მაგითი?
—როგორ თუ რა წამიხდა, შენ კაცო: მე რომ ჩავეწერეთ, ქვეყანა

თანგრძობით ვერ შეგხვდავს იმ კაცს, რომელმაც შეაკანინი მიიწვია თავს სუფრაზეო.“ როგორც აქედამ სჩინს, რუხველტი მართლა დამოუკიდებელი და თავისუფალი პირი ყოფილა. რუხველტს განუძრახავს ბუკერი ხელმეორეთ მიიწვიოს თავისთან.

ასეთივე დამოუკიდებლობის ელფერი ეტყობა რუხველტს სხვა საქმეებშიაც. მაგალითად, სამხრეთ კაროლინის ხარჯების ამკრეფად დაუნიშნავს დემოკრატს, თუმცა თითონ იმპერიალისტთა დასს ეკუთვნის.

—კუნძული სამარი, სადაც ეხლან ამბობენ დაიწყო, უძლიერესი კუნძულია ფილიპინების ახქიპელანგის აღმოსავლეთს ნაწილში. სამარის მკვიდრი მეომარი ხალხია და იმათი რიცხვი 180,000-ამდე აღის.

საზრანგეთი. გაზეთების ცნობებით, მთა-მდინის მუშათა ფედერაციის კომიტეტმა სენტ-ეტენში დადგინა გაფიცვის გადადება. კომიტეტი აცხადებს, გაფიცვის მოხდენა ხმის უმეტესობით პრინციპიალურად გადაწყვეტილად უნდა ჩითკალოს, მხოლოდ ამ გაფიცვის დასაწყებად დღის დანიშნა კი თითონ კომიტეტს ეკუთვნისო. კომიტეტის აზრით, საჭიროა, ვიდრე გაფიცვის მოახდენდენ, შეიტყონ, რას იტყვის კომისია, რომელსაც გადაეცა განსახილველად დეპუტატის ბასლის წინადადება, რომელშიაც ჩამოთვლილია მუშათა მოთხოვნანი. რადგანაც კომიტეტის შემდეგი სხდომა თებერვალში მოხდება, ამიტომ საფიქრებელია, რომ გაფიცვა თებერვლამდე მაინც არ დაიწყება; თუმცა მონსო ლემინის დელეგატი ენერგიულად გაუწინააღმდეგდა კომიტეტის გადაწყვეტილებას და გა-

წაიკითხავდა ჩემს სახელსა და გვარს. მერე მე დავაბეჭდინებდი პასუხს და რამდენსამე კაცს საპასუხოთ გამოვიწვედი; იმათაც პასუხს გავცემდი, ისინი მე, მე იმათ, მერე სხვებიც ააწიონებდენ კალამს, შეიქმნებოდა წერა, ჯღაბა, ჩხრეკა, კილვა, კიცხვა, შარი, ქება, დაცინვა, ქორი და ყველა ამავაშისულ მე ვიქნებოდი ხსენებულთ. თემსა და სოფელს, იმერეთსა და გურია-ოდიშს, ქართლსა და კახეთს ყველას ეცოდინებოდა, რომ პალიკო ამანჩახოძეც არის ქვეყანაზეო!

ასეა, ჩემო გიორგი, ღვთის გაჩენილი სოფელი, აბა როგორ გგონია? „სოფელი იმათ არა ღირს, კაცი ნატრობდეს ჟამს გრძელსაო“, უთქვამს პოეტსა და ამას ზედ დაფუძატებ, რომ „ერთხელ ვაზეთში ჩაბეჭდვა მიჯიბს მადლსა საცხოვნებელსა.“

—მარე თუ მოგწყურებია ვაზეთში თავის ჩაბეჭდვა, ბიძი, მე ვასწავლი, როგორ მოახერხო.

—იჰ, უთუოდ მისახარებ რაცაღას!

—არა ღმერთმანი. აი, რა გითხრა: რომ მოკვდეს ვინმე, სადმე კენჭ-ნაყარი კაცი, —ხომ იცი, ყველა კენჭ-ნაყარს ჩვენში საზოგადო მოღვაწეებს ეძახიან, —მიდი და... კი არ იტრო, არ გაგიწყურეს ღმერთი! —მიდი და ბავთი *) სთქვი. აქე

*) მიცვალებულის კუბოსთან თქმული სიტყვა. ავტ.

ნაცხადა, რომ იმისი კოლეგის მუშაობი არ დაემორჩილებიან ამ დადგენილებას და 1 ს ნოემბერს გაფიცვის დაიწყებენო. დელეგატებს დაუდგენიათ მიმართონ მინისტრ-პრეზიდენტს, ვალდეკ-რუსოს, წერილით მუშათა მოთხოვნის შესახებ, და თუ სასურველი პასუხი არ მიიღეს იმისგან, მაშინ ფარულის პაროლით გამოაცხადონ საყოველთაო გაფიცვა.

ამსტრი-შნებრეტი. ჩებთა კლუბის და კონსერვატიულ ჩებთა ფედერაციების კლუბის წარმომადგენელთ პირობა დაუდგიათ, რომლის ძალითაც ორივე დასის შეერთებული სხდომები იქნება გამართული პარლამენტში მოქმედების შესახებ.

ჩინეთი. როკორც მკითხველებმა უკვე უწყინ, ჩინეთთან დადებულ სამშვიდობო ზავის პირობაში ევროპელებმა ერთი მუხლი ჩაუმტეს, რომლის ძალითაც ჩინელებს აღეკრძალათ სხვა სახელმწიფოდგან საომარ იარაღის შეტანის მთავრობა ვალდებული იყო ამ მუხლის გამო განსაკუთრებული ედიქტი გამოეცა. მთავრობისათვის რასაკვირველია, სარფა არ არის ისეთი ედიქტი გამოცემა, რომ ხალხმა ქეშმარტება გაიგოს, ამიტომ აი რა მოხერხებულად შეუდგენიათ იგი: „თუმცა საომარ იარაღისა და მასალის შემოტანა აღკრძალული იყო, მაგრამ ვაჭრებს მაინც კონდრანდით ყოველთვის შემოჰქონდათ ხოლმე იგი და ჰყიდდენ. თავის განსამართლებლად ვაჭრები იმას ამბობდენ, რომ მთავრობამ შემომიკვეთა იარაღისა და მასალის შემოტანაო. უკანასკნელ დროის არეულებანი მოითხოვენ, რომ ამას ბოლო მოეღოს. წესიერების დასაცვა

და აღიდგინოს მიცვალებული; ასე სთქვი ღამეს რომ მთავარ მოზორდეს, მის მაინც გაგვითენებს; მდინარეები რომ გაშრეს—წვიმის წყლით მოვიკლავ წყურვილს; პური რომ გაწყვედეს ქვეყნათ, მქადით გამოვიპურებთ თავსა, —მაგრამ რა უნდა ქნას კომპრობამ, თუ ერთს უბედურადღეს ჰაერი აღარ ექნება?... და აადგილას ხმას აუწვი: მზგავსათ ამისა, რაღა უნდა ქნას დღეს დამონლებულმა საქართველომ, რომ ცოცხალთა შორის აღარ ჰყავს აწ კუბოში მდებარე გვამი მისი ერთადერთის ნუგეშისა, ერთად-ერთი შეგინდვით შემეკულ მოღვაწისა მწერლისა, სარდლისა და სხვადასხვა ამა და ამ კაცისა-თქო.

აქ შენ შეატყობ, რომ დამსწრეთა შორის ჩოჩქოლი შეიქნება. ისარგებლე ამ წუთითა და გამოლანძლე რომელიმე უკრანალი, ვაზეთი, ან იმისი თანამშრომელთაგანი ვინმე და უთუოდ მოგსწრები იმ ბედნიერებას, რომელს შენ აგრე გენატრება...

—შენ, მგონი, ხუმრობ, ჩემო გიორგი, და მაგას თუ ვერ მოვახერხებ პირველ შემთხვევისათანავე, ულვაშს გადავიპარასავ, აი!

—მეც ვაძვირებდი, მაგრამ

ლად ვუბრძანებთ გენერლებს, გენერალ-გუბერნატორებს, გუბერნატორებს და საბაჟოების უფროსებს არაფრის არაფრის გულისათვის არის წლის განმავლობაში საომარ იარაღისა და მასალის შემოტანის ნება არ მისცენ. ხამს კაცს ამ ედიქტის კითხვის დროს ეგონება, მთავრობას კონდრატანდის აღმოფხვრა განუზრახავს მხოლოდ.

ინგლისი. როგორც გაზეთები გადმოგვცემენ, ინგლისის მთავრობას ჰამბურგიდან კაპიტანში ჯარისათვის 25,000 ყუთი კართოფილი გაუგზავნია. ეს ნაწილი თურმე იმ დიდ ძალ კართოფილისა, რომელიც ინგლისის აგენტებს სამხრეთ-აფრიკის ჯარისათვის გერმანიაში უყიდნიათ.

— სამხრეთ-აფრიკაში სარდლად ნამყოფი გენერალი ბულდერი იძულებული გახადეს თავი დაენებებინა სამსახურისთვის. იმის ადგილას დაინიშნა გენერალი ფრენჩი. ფრენჩი ერთადერთი ჯარის უფროსია, რომელმაც კარგი სამხედრო სარდლის სახელი მოიხვეჭა სამხრეთ-აფრიკაში. სამხრეთ აფრიკიდან ფრენჩის მეტროპოლიში გამოწვევა უეჭველია აფნებს ინგლისის ინტერესებს. ფრენჩი ბურებს არც ერთხელ არ დაუმარცხებიათ და თითონ-კი ბევრჯერ გაუმარჯვებია ბურებს, ასე რომ იმას ბურები შიშის თვლით უყურებენ. ფრენჩი დაამარცხა ბურები ელანდსლოანგტესთან, იმან მოამწყვდია და დაიმორჩილა კრონიეს რაზმი, იგივე ფრენჩი იყო ხელმძღვანელი ბერი სხვა ინგლისისათვის საკეთილად გათავებულის შეტაკებისა, ინგლისის ჯარი ეხლა უფრო, ვიდრე აქამდე, მსაჭიროებს ნიჭიერის სარდლის ყოლას, და ფრენჩი კი ინგლისში უნდა დაბრუნდეს.

ორიოდე შენიშვნა იუბილეიზე.

საიუბილეო დღენი წარვიდნენ და განკარგნენ ჟამთა უფსკრულში და ისტორიის კუთვნილობად შეიქმნენ. ახლა-კი დროა, რომ იუბილეს ანგარიში გაუწიოთ, მადლი და ცოდო მოვსთხოვოთ, მსჯავრი დავესდოთ. ასეთი „ქმნა მართლისა სამართლისა“ ადგილი საქმე როდია და მე მაინც ჩემსას არ ვიშლი. მასლათის მადანად ვარ, წერის საღერღელი ამეშალა...

ჩვენი მოწინავე საზოგადოება, ჩვენი დიდ-კაცობა არაფერს პატივს არა სდებს თავის ისტორიას, თავის წარსულს. ჩვენთვის აქამომდე ისტორია მეტი ბარგია, მეტი სამკაულია, რომელიც არც სულსა და არც გულს არ ეკარება. ისტორიული გაკვეთილი და მაგალითი ხომ ჩვენთვის არ არსებობს და არა.

ისტორიას რომ დავითხოვოთ და ასის წლის წარსული გაგვეთვალისწინებინა, მაშინ, უეჭველია, ჩვენც უფრო ვისიამოვნებდით და სხვებსაც ვასიამოვნებდით. მაგრამ რა ისტორია, როცა ისიც-კი არ ვიცით, — საქართველო საქმით რომლის შეუერთდა რუსეთს, როგორ მოხდა ეს შეერთება, რა სარგებლობა მოუტანა შეერთებამ ქვეყანას. ამ მხრივ ჩვენი უმეცრეობა მართლაც-და საოცარია. მაგრამ მოჩუქუნის ისტორიის ვინ-ღა სჩივის,

„Temps-ის“ სიტყვით, ინგლისის მთავრობამ სამხრეთ აფრიკაში მოქმედ ჯარისთვის 60,000 გირვანქა შოკოლადი შეუკვეთა მექარხნის კედლების, რომელმაც უარი განაცხადა, შოკოლადს არ დაემაზადებ, რადგანაც არა მსურს ხელი შეუწყოს სამხრეთ-აფრიკის ომის გაქიანებასაო. გარდა ამისა, ერთს გერმანელს ფაბრიკანტს, რომლისთვისაც ინგლისის მთავრობას დიდ ძალი ქუდების დამზადება შეუკვეთნია, ასეთი პასუხი გამოუგზავნია მთავრობისათვის: მე ვერ მოვიზადებთ ქუდებს, რადგანაც არა მსურს ხელი შეუწყოს ტრანსვალის განადგურებასაო.

ოსმალეთი. იმპერატორის ეი-ლქელმის შვილი პრინცი ალაბერტი ოსმალეთის სატახტო ქალაქს კონსტანტინეპოლს ესტუმრა. ამის გამო სულთანსა და ეი-ლქელმს ერთმანეთისათვის სამეგობრო დეკრეტები გაუგზავნიათ. საყურადღებოა ასეთი მეგობრობა სულთანისა და იმპერატორისა ეხლა, როდესაც სხვა სახელმწიფონი მტრულის თვლით უყურებენ ოსმალეთს და, როგორც იმისი, იმის საქმეში ჩასარეგად ემზადებიან.

— „Daily Telegraph-ის“ პეტრობურგელი კორესპონდენტი იუწყება: ერთმა წარჩინებულმა რუსმა განაცხადა, რომ თუ გერმანია ბალდის რკინის გზის გაყვანას შეუდგა, შეიძლება ამ საქმეში რუსეთი ჩაერიოსო. გერმანიას უნდა მცირე აზიაში ნემეცები დაასახლოს, რუსეთის ვაჭრობისთვის-კი ეს სარფა არ არისო.

ავსტრო-უნგრეთი. 10 ოქტომბერს მომხდარმა უწყისებამ პარლამენტში სხდომის დროს თითქოს

როცა პრესასაც-კი ყური მოგუყურეთ. ყველგან, სადაც საზოგადოება განვითარებულია, საქვეყნო საქმეს პირველად ჟურნალ-გაზეთებში გამოამზებენ ხოლმე. ამ შემთხვევაში პრესას ეკუთვნის პირველი სიტყვა და ერთი დიდის პატივით ეპყრობა ამ სიტყვას. ჩვენში ასეთი „ცერემონია“ არ ეპიტნავე ბათ და თითონ პრესაც აბუჩად უქორავთ. ყველამ კარგად იცის, — თუ რანაირად ექცევიან ჩვენებურს ლიტერატორს, მწერალს. უბრალო მოხელე და მისი კაკარდა, ჩვენის საზოგადოების აზრით, დაშორებით მალა სდგას ქართველ ლიტერატორსა და იმის კალამზედ.

აქ ერთს დამახასიათებელს ამბავს მოგითხრობათ. ბალდი ვიყავი, ასე ექვსი-შვიდი წლისა, როცა ჯერ ისევ დავითნის პირველ კანს ვსწავლობდი და ხარის ბეჭედს ვსწავლიდი. მაშინ ის იყო „კაცია ადამიანი“ დაიბეჭდა და დიდი მითქმით-მოთქმით ასტეხა ჩვენს სოფელში, რომელიც თავად აზნაურობის ბუდედ ითვლებოდა. ერთთავად ხმა დაადგეს, რომ „კაცია-ადამიანის“ დამწერი სულელი და გიჟია! — არა, შვილო, არ დაიჯირო, ეგ შურის საქმეა, დავითნი აკი გიწერია, — „შურმა არა უწყის პატივი უმჯობესთაო“, მეუბნებოდა ცხონებული მამა ჩემი. იმ დროიდან დაწყებული აქამომდე დიდი ცვლილება არა მომხდარა: და ეხლაც ჩვენს პროვინციელს საზოგადოებას

საკეთილო გავლენა იქონია. 11 ოქტომბერს ახალგაზრდა ჩემმა პაცკამ სთქვა პარლამენტში, სტრანსკი ახალგაზრდა ჩემების კლუბის სახელით ლაპარაკობდა და ამიტომ მას ასე ურიგად არ უნდა მოჰპყრობოდნენო, და შემდეგ შეეკითხა, რას აპირებს პრეზიდენტი ამ გვარი უწყისების თაფილამ ასაცილებლად მოამავალშიო.

გრაფმა ფეტეტერმა უასუხა, სამწუხაროდ მე მხოლოდ ის შემიძლიან, რომ დეპუტატებს წესის დაცვა მოვაგონო ხოლმე და ძალიან ვწუხვარ ამის გამო, რადგანაც უწყისობა ხელს შეუშლის პარლამენტს ნაყოფიერად იმოქმედოსო. 11 ოქტომბერს პარლამენტში ხმა დაადგეს, კერბერი უნგრეთში მიდის და სამსახურიდან გამოსვლას აპირებს, თუ პალატა მშვიდად მოქმედების სურვილს არ გამოიჩენსო. ამ ხმამ გავლენა იქონია და მეორე დღეს, დასებს შორის მომხდარ მოლაპარაკების შემდეგ, დადგენილ იქმნა სტრანსკის ინტერპელიაცია უკან გაიტანონ.

ჩინეთი. „Times“-ს შანჰაიდან ატყობინებენ მანჯურის შესახებ: „შანჰაიში ვუჩანგიდან ოფიციალური ცნობა მოვიდა. ამ ცნობაში ნათქვამია: როდესაც ჩანჩიტუნგისა და სამხრეთ-ჩინეთის სხვა პროვინციების ვიცე-კოროლებმა ენერგიული პროტესტი განაცხადეს რუსეთთან დადებულ მანჯურიის კონვენციის გამო, იმპერატორი შეეკითხა მათ, რა საშუალებებს დაასახლებენ ისინი რუსეთის წინააღმდეგ სამოქმედოდ და იმედი აქვთ თუ არა, რომ ინგლისი და იაპონია დაეხმარებიან ჩინეთსაო?

— „Stand“-ს კიდევ აი რას ატყობინებენ ანჰაიდან: „იუნ-

ქართველი ლიტერატორი, თუ გიჟად არა, ტუტუყად მიანც მიანია. რას ვიზამთ, როცა ჩვენი უკუღმართობა ისრე აღორძინდა, ჩვენი გონება ისრე დაბნელდა, რომ ქვეყანა გიჟად გვეჩვენება და გიჟი ქვეყანად. ასეთს დროს და ამნაირს მდგომარეობაში რაღა საკვირველია, რომ პრესა უბრალო ცოდლობად სწამდეთ და მწერლობის მუშაკი ათვალ-წუნებული ჰყავდეთ. სამწუხარო კიდევ ის არის, რომ სწორედ ასე იქცევა ჩვენი მაღალი წოდება, ვგრედ წოდებული დიდ-კაცობა. და წარმოიდგინეთ, რომ ეს დიდ-კაცობა ყოველთვის-კი სათავეში უდგია ხოლმე საქვეყნო საქმეს!...

თვით შეგნებულმა რუსის საზოგადოებამაც კი არ იცის არც ჩვენი წარსული და არც ჩვენი აწმყო, არც ჩვენი სადღესასწაულო და არც ჩვენი სამგლოვარო ამბავი. საიუბილეო გულითადობას სწორედ ეგ უცოდინრობა უშლიდა. მაინც იმ თავითვე აქამომდე ჩვენს გაცნობას და შესწავლას ყურადღებას არ აქცევენ, თითქო საქართველო მთელს უძირო მადანს არ წარმოადგენდეს სასწავლებლად და საძიებლად!... საიდგან სად მოდიან უცხოელნი და ჩვენს ქვეყანას ყოველმხრივ სწავლობენ, შინაურები კი არხეინად სხედან და მხოლოდ ბუნების სიტურფით სტკებებიან. ვინც რამე დასწერა და სხვას აცნობა, უმეტესად უგვა-ნი და უხამსი გამოუვიდა. ავიღოთ

გლუმ აკნობა ლი ზუნ-ჩანგს: იმპერატორისა გულითა და სულით უნდა რუსეთთან მეგობრული განწყობილება იქონიოს. რუსეთის მეგობრობით უნდა დაიცვას ჩინეთი უცხო-სახელმწიფოთა გავლენისა და თავს-დასხმისაგან, ხოლო თავისი თავი განსაცდელისაგან, რომელიც შეიძლება პეკინში მოვლის.

— რუსეთ-ჩინეთის იმ ხელ-შეკრულების გამო, რომელიც მანჯურიას შეეხება, ჩინეთში ბევრს ლაპარაკობენ და სწერენ. ადგილობრივი გაზეთები ამ ხელ-შეკრულების გამოკვეყნების დროს ამბობდნენ, რომ ჩინეთმა უნდა მისცეს რუსეთს რამე შან-შაი-გუნ-ნიუჩანგის რკინის გზის დაბრუნებისთვისაო. ამბობენ, რუსეთს მიეცემა უფლება რკინის გზების გაყვანისა და ქვამალაროების დაშუშავებისა; მეციხოვნეებად რუსეთის ავირების მიერ გაწვრთნილი ჯარი იქმნება. რუსეთის ჯარი წესიერების აღდგენამდე დარჩება ჩინეთშიო. ამ პირობების წინააღმდეგ სამხრეთ-პროვინციის ვიცე-კოროლები ეხლავე პროტესტს აცხადებენ თურმე.

იაპონია. იაპონიის ჟურნალ-გაზეთებიც ბევრს ლაპარაკობენ მანჯურიის ხელ-შეკრულების შესახებ. გაზეთები ექვობენ, რომ ინგლისმა განაცხადოს რამე ამ ხელ-შეკრულების გამო იმას-კი ერთხელ ამბობენ, რომ ეს ხელ-შეკრულება ძალიან საწინააღმდეგოა იაპონიის ინტერესებისათვისაო. გაზეთებს არა სჯერათ, რომ რუსეთმა თავისი სიტყვა შეასრულოს და ჯარი მანჯურიიდან გაიყვანოს.

ფილიპინ კუნძულები. ფილიპინ კუნძულებზედ ამ ჟამად 40,000 ჯარის კაცია შეერთებული შტა-

ერთი მაგალითი, რომელიც შეერთების წინ მოხდა. მე მოგახსენებთ ნიკოლაი დანილოვიჩ იაზიკოვის „ზაპისკას“ — სადაც ჩვენი სამშობლო არის აწერილი.

ეს კაპიტანი იაზიკოვი საქართველოში იმ დროს გამოგზავნეს, როცა ერეკლე მეფეს და ტოტლებენს უსიამოვნობა ჰქონდათ, და დაავალდეს ჩვენი მხარე შეესწავლა და საქმის ვითარება ეცნობებინა მთავრობისათვის. იაზიკოვმაც შესრულა ეს მინდობილება და მერე იცით როგორ? — იმის „ზაპისკა“, 1770 წლის თარიღით, პროფესორ ცაგარელს აქვს მოთავსებული თავის „მასალებში“. იაზიკოვს დაუვლია საქართველო, ვითომ ყველაფერი შეუსწავლია და აი რასა სწერს: ქართოელნი და კახელნი ქარაფშუტა, ზარმაკი და რეგვენი ხალხია, ცრუბენტელა და მატყუარა, ათჯერ უნდა უთხრა და მაშინაც თუ შეასმინე რამე, ღვთის წყალობა იქნებაო. იმერლებიც ველური ხალხია, სინილისი არა აქვთ და სირცხვილზედ ხელი აუღიათ, მთლად ქურდ ბაცაცები არიანო. თვით სოლომონ მეფეც ველურ-კაცად მოხსენებულა, — ხვესა და ტყეში გაიზარდა და მაშ არ გაველურდებოდაო. იაზიკოვის სიტყვით, იმერეთის პატრიარქმა უბრალო წერაც-კი არ იცისო... კაპიტანი, რასაკვირველია, ბუნების სიმღერესაც ასახელებს, სხვა-და-სხვა ნადირს იხსენიებს და საოცარს ამბავს ატყობინებს თავის

ტებისა. კუნძულის გარეშე იქმნება რიკისავე 29 გემი სდგას, რომელთა „Daily Mail“-ი გადმოგვცემს, შეერთებულ შტატებს კუნძულებზედ აჯანყებულთა დასამშვიდებლად დღემდე 750 მილიონი მანეთი დაუხარჯნია.

— ამ კუნძულებმა ძალიან გაუჭირეს საქმე შეერთებულ შტატებს. ისე დღე არ გავა, რომ სხვა-და-სხვა ადგილას ახალ-ახალმა აჯანყებებმა არ იჩინონ თავი. ამ ბოლოს დროს სამორის კუნძულებმა გააჭირეს განსაკუთრებით საქმე. პრეზიდენტმა რუზველტმა უბრძანა თურმე სამხედრო მინისტრს, 10,000 ჯარის კაცი მზად იყოლიოს, რომ პირველ მოთხოვნისავე შეიძლებოდეს იმათი გაგზავნა ფილიპინ კუნძულებზედ.

შურალ გაზეთებიდან (ამოკრეფილი ამბები)

ერთი ამერიკელი ეკონომისტი საყურადღებო გამოკვლევას შესდგომია — ხელით ნაშუადრისა და მანქანით გაკეთებულის შედარებას. ეს ეკონომისტი საფრანგეთის სამეცნიერო აკადემიის წევრია და ცნობილი მწერალი. იმის აზრით, საველე აღარავისთვის უნდა იყოს დღეს, რომ მანქანით წარმოება ბევრით სწრაბობს ხელით მუშაობას. მანქანის წყალობით ხარჯი კლებულობს, მუშათა სამუშაო ფასი მატულობს და თანხის სარგებელიც იზრდება. ეკონომისტს გამოუკვლევია წარმოების 678 სხვა-და-სხვა დარგი. აუღია თვითო დარგის საქონელი, მანქანითა და ხელით დამზადებული, და შეუდარებია. ყველაფერში უპირატესობა მანქანასა რჩება. აი რამდენიმე მაგალითი. ორი კაცი 10 გუთანს 1,180 საათში ამზადებს. მუშაობა ჯდება 272 ფრანკი. 30 საწტ.; ამავე საქმეს მანქანა 38 საათში ამზადებს და ჯდება სულ 39 ფრ. 50 საწტ. 100 საათის მექანიზმის დამზადება 14 მუშას შეუძლიან 3/4 საათში, და ჯდება 404 ფრ 10 საწტ.; მანქანით ამავე მექანიზმის დამზადება ჯდება 13

მკითხველებს, — ირემი, თხა, მელა, კურდღელი ქართლში ბევრი იცის, მაგრამ დათვი და მეგლი კი არ არისო (sic!). გემრიელი თევზი ბევრგვარია, მაგრამ რა გამოვიდა, — დაქვრა არ იცინაო და სხვა ამისთანები. ასე გვიცნობდნენ მეთვრამეტე საუკუნეში!

მას აქედ დიდმა დრომ განვლო, მაგრამ ჩვენს სამშობლოს მაინც ბედმა ვერ გაუღიმა. ახლაც უმეცრეობა და უვიცობა სწრაბობს ყველაფერში, რაც საქართველოს შეეხება. ჩვენი ლიტერატურა, ისტორია, ეტნოგრაფია და სხვა მიტოვებულია, თითქო შესწავლის ღირსი არ იყვას! ახლაც ქართლელი და იმერელი სხვა-და-სხვა შიამოებისა და ეროვნებისა ჰგონიათ, ახლაც ბრუტ-საბძელა იალბუხად მიანიათ... ამას წინად ოფიციალურს „კავკასში“ ჩამოთვლილნი იყვნენ ქართლელი, კახელი, იმერელი, გურული, ფშავნი, ხევსურნი, თუშნი და იმ რიგად, რომ იფიქრებდი, — თვითელი ამათვანი განკერძოებულს განსაკუთრებულს ერს წარმოადგენსო. რასაკვირველია, ამისთანა ცოდნა მხოლოდ გარეგანს, მექანიკურს შეერთებას შეიქმს და ერის სულსა და გულში ტაძარს ვერ აღამენებს, ტრაპეზს ვერ აღმართავს. ღვთის წინაშე, საჭირო კია, რომ შეერთება ზნობრივს ნიდაგზედ აღმოცენდეს, ერის „წმიდათა წმიდას“ შესწავლისა და შეგნებაზედ დამყარდეს... ვინმე.

ფრანკ. 95 სანტ. ხელით მუშაობა 2,000 ლურსის დასამზადებლად 101 ფრ. 70 სანტ. ჯდება. ამავე ლურსებს მანქანა 1. ფრ. 45 სანტ. ამზადებს. ამერიკელ ეკონომისტ მრავალი ისეთი მაგალითი მოქაეს, საიდგანაც სჩანს, რომ ხელით მუშაობა ერთი ათად ძვირად ჯდება, ვიდრე მანქანითა. მანქანით მუშაობის დროს ჩქარა საქონლის დამზადებას ხელს უწყობს შრომის განაწილება. მანქანა ამ რიგად დროს არა ჰკარგავს; დროს შემცირებდა. თან ერთად ხარჯიც მცირდება. ყველა ამას გარდა მანქანაზედ მუშას ნაკლები შრომაც აქვს, ვიდრე ხელით მუშაობის დროს. წარმოების ზოგიერთ დარგში მანქანამ სამუშაო ფასი გააძვირა, ხელი შეუწყვა მუშათა მდგომარეობის გაუმჯობესებას, სამუშაო გაუჩინა დედა-კაცებსა და ბავშვებს.

ერთ ამერიკელ ტენისკოს გამოუგონია წყლის ქვეშ მისიარულე ველისივლი. ეს ველისივლი ტორპედოსა ჰგავს თურმე ამ ველისივლის გამოცდა ეხლა დაუწყვიდა და არაფერ იცის, გამოდგება იგი თუ არა.

ამერიკელებმა ახალი გასართობი შემოიღეს—ნიაგარის ჩანჩქარზედ გადაკურვა, თუმცა ეს გართობა ბევრს იფად არ უჯდება. ამას წინააღმდეგ ჩანჩქარზედ გადაკურვა განიზრახა ოპერის არტისტმა-ქალმა მოდელიარმა. ნაშუადღევს ოთხ საათზედ წყალში ჩაუშვეს ბოქა, რომელშიაც ვილიარი იყო ჩაკეტილი. ერთი საათი წყალი ნაფორებით იქით-აქით ისვრიდა ბოქკას, შემდეგ იგი წყალ-ქვეშ დაიშალა. საღამოს 10 საათზედ ემეხეს ბოქკა ელექტრონიტით. როდესაც იპოვნეს და გამოათორიეს, ვილიარი ჯერ კიდევ სუნთქავდა, მაგრამ მალე გარდაიცვალა. ამ სამუშაორო ამბავსაც კი ვერ შეაჩერა მეორე ქალი მართა ვალენდურთი. ეს ქალიც ბოქკით გადაკურდა, საბედნიეროდ, იგი ცოცხალი და უვნებელი გამოიყვანეს.

ოსმალეთის სულთანს აბდულ-ჰამიდს ძაღლები ძალიან უყვარს თურმე. იმისი ძაღლები ილდის-კიოსის სასახლეში სცხოვრობენ, იქ, სადაც მათის უდიდებულესი ობის ბინაა. ძაღლებს განსაკუთრებული კარგად მოწყობილი სადგომი აქვთ მიჩემებული. კარის კაცები არ არიან ოსმალეთში ისეთს ფუფუნებასა და განცხრობაში, როგორც ძაღლები. სულთანის ძაღლებს ტანისამოსი აცვიან. თვითუფს საკუთარი თერძი ჰყავს. ყველაზედ მეტად სულთანს ერთი ძაღლი უყვარს, რომელსაც სახელად „ლოლო“ ჰქვია.

გ ა კ რ ი თ

ჩვენებურადა, ძველებურადა.
(მონოლოგი)
ვინა ხართ ქრისტიანი, ბატონებო, ფულს ვერ მისესხებთ? დასწყევლოს ღმერთმა, რა იქნა, თქვენი ქირიმეთ, იმდენი ფული! ათას ორასი თუმანი!
ისე წავიდა, ისე გაქრა, ისე გაწყალდა, რომ, გროში რა არის, ერთი უბრალო, გახვრეტილი გროში, ისიც კი აღარსად მომძებნება.
მერმე რა კარგად მოვაგვარე საქმე: მამული დავაგირავე—„მეორე ზაკლადნოით“—და ხარჯს ვარეთ ათას ორასი თუმანი ჩავიხრიალე ჯიბეში. ათას ორასი თუმანი ნაღდი! ქალაქში არ შემომეხარჯოს მეთქი, შინისკენ გავეშურე. წყრილ-წყრილი ვალები მქონდა, ისიც კი არ გადავიხადე: მინდოდა მამულისთვის მომეხმარებინა ფული.
მამულში ცხოვრებას სახლი უნდა, ჰა? ჩვენი ძველი, მამაპაპეული სახლი, კოშკის გალავანში, თავზედ გვენგროდა. ორ პატარა ოთახში ვიყავით იმოდენი ხალხი. არც მარანი გვქონდა ხეირიანი, არც ბოსელი. მოდი შენა და მამულს მოუარე!

მაშინვე შენობას შევედექ.
იმისთანა „პლანი“ დამიხატა ჩვენმა არხიამ, რომ უკეთესი აღარ შეიძლება; სწორედ სასოფლო სახლი ყოველი მოწყობილობით. რვა ოთახი ზევით, რვა ქვევით, ძირს კიდევ მარანი და ძველი სახლის ალგას თქვენი მოწონებული ბოსელი. ძალიან მოწყობილი რამ გამოიყვანა იმ დალოცვილის შვილმა; ერთ შვილად ღირდა მარტო საბანგელი ოთახი.
ღვთის წყალობა გაქვთ, მე დავფაცურდი. საუკეთესო მასალა ვიყიდე—კირი, გურვი; ქვა და ქვიშა მოვაზიდინე. სამი უღელი იმისთანა კამეჩი გავიჩინე მასალის საზიდავად, რომ თვალი ზედ დაგრჩებოდათ. ახლა ურმები? .. მოვზიდე, ჩემი ხართ ბატონი, მასალა; დავახვიე ხალხი, მიწა ამოვადებინე და საძირკველი ჩავყარე...
ღმერთმა მკითხოს, თუ ვიცოდე, როგორ მომაწყდა იმოდენი ხალხი. ისე მოსდევდა ფაიტონი ფაიტონს, და ურემი ურემს, თითქო, ალავერდობას მიეშურებინათ. ახლომანლო სოფლებისას ვინ რას იტყვის, ქალაქიდანაც კი მეწვივნენ სტუმრები. საიდგან გავგოთ იმ ჩემი ცოდვით საესეთ, რომ საძირკვლის კურთხევას ვაპირებდი?! საცა კი ვისთანმე პური გამოტეხნია, საცა კი ვისთანმე ღვინოს გზღებოვართ, ყველამ ჩვენსა მოიყარა თავი, თითქო დაპატივებული მყოლოდნენ. ჩვენმა რეზიკომ მედუღუკეებიც კი ამომგვარა ქალაქიდან. ესეც არ მაქმარეს და დეპეშით დამაბარებინეს აბდულობაი თავისი დასით. იმისთანა საზოგადოება შეიკრიბა—ქალი თუ კაცი, რომ... ვინ გინდა სულო და გულო, იქ არა ყოფილიყო. ასის წლისაც რომ გავხდე, გული ამიფანცქალდება, იმ ქალებში რომ ჩამსვან. თვალთ იქმეოდნენ, თვალთ! ახლა ყმა-წვილები! სულ რჩეული ყმა-წვილ-კაცობა გახლდათ—კარგი მომღერლები, კარგი მოლექურენი, კარგი დროს გამატარებელნი და უფრო კარგი მსმელნი.
დავსხედით, პატონო, და ისე გავატარეთ ერთი კვირა, რომ სუფრა აღარ ავგოლაგებია. ორ დღეში ისე ამოწურეს ოციანი, რომ ღვინოც კი მაყიდინეს. ქალაქიდან დაბეჭდილი ბოთლებით მაზიდინეს ღვინო „კახეთის საზოგადოებისა“. ზედ თქვენი მოწონებული თევზუფლი და „ზაკუსკები“. იმისთანა დროება გავატარეთ, რომ... დასტები, გულო, და მოკვდი!...
დიად! ერთი ათად მეტი გამოიტანა მამაჩემმა ბანკიდგან. რა დროს ვაატარებდა, ის ცხონებული, ისა ევბ, რა წაჰყვა მეტი?
ფული?... სასწაულო-მომქმედი ყოფილა, ზღაბრული ნატურის თვალი. ერთი-კი წამოაქრანტალა ვილაშა—ნეტავი კარგები გვქონდეს!—და იმისთანა კარგები ვადავქიმე ჩვენს გალავანში, რომ შემოდგომის ბანაკი გვეგონებოდათ, ვერაზედ რომ მართავენ. ლოგინი, საქმელ-სასმელი... მოდიოდა და მოდიოდა! ოთარანთ დუსკამ ხომ დამწვა და დამდაგა: ახირა, ლექურს არ ვითამაშებო. თურმე „ტუფლები“ არ უყარგოდა. იმ წამსვე ქალაქს ვაფრინე ბიკი.

ის კი არა ბრძანოთ, ნანობსო. არ გამიწყრე! ღმერთი! ათას ორასი თუმანი-კი არა, ათას ორასსამეფოს გავუშლიდი იმ პაწაწკინტელა ფეხ ქვეშ და მეც ქვეშ გავვებოდი.
რალა თავი შეგაწყინოთ, ძალიან დროება გავატარეთ. ავყვეთ, ბატონო, ჩვენს ხეობას და საცა ჩრდილი მოგვეწონა, სუფრაც იქ გავაშალეთ. მთელი ერთი კვირა თავს გვადგენ ფაიტონები და სწორედ საუცხოვო სანახავი იყო „ჩვენი კამპანია“. წინ არჩეული ცხენოსნები სიმღერით და უკან ფაიტონებით კოკობი ვარდის თაფული ჩვენი ქალები.
მერმე თევზაობა მომინდომეს. ვილასაც ეთქვა იმ ჩემი ცოდვით საესეს, ორავული ვნახეო. ამიტყდნენ, წყალი დავწყვიტოთო. და ვარბინე, პატონო, ბიკი და იმ გახურებულ მკის დროს მთელი სოფელი წყალზედ წავასხი, ქუღზედ კაცი. ორავული-კი არა, კაპუეტეც ვერ ვიშოვნეთ, მაგრამ ისე მოვიღვინეთ იქვე ქალაში, წყლის პირას, იმისთანა სუფრული შემოვძახეთ, რომ თქვენს კეთილს ყურს არსად სმენია. ჩვენც ვისიამოვნეთ, ხალხიც ვისიამოვნეთ. იტყვიან, თავდაზნაურსა და გლეხკაცს შორის ერთობა აღარ არისო...
კვირას მოსულნი მეორე კვირას ძლივს წავიდნენ ჩემი სტუმრები. მეც ისევ შენობას შევედექ. კედლები ავიყვანე, ქერი დავხურე, გადავღესე და... ყავარი-კი... ყავარი ვედარ ვიყიდე... ღმერთმა მკითხოს, თუ ვიცოდე, სად გაქრა იმოდენი ფული!
კარგები მაშინვე ავშალე, კიდევ არაფერ მოვიდეს მეთქი, და ყრია ისე მზის გულზედ. ნეტავი იყოს ვინმე, ძალიან იაფად დავუთმობდი. კამეჩები გლეხკაცებმა იყიდეს; ჩალის ფასად წაიყვანეს, მაგრამ ღმერთმა მოახმარათ. ახლა დგას, პატონო, აქიმული იმოდენი პალატი და ყავარი-კი ვერ დამიხურავს. კიდევ კარგი, გვალვაა, თორემ, თუ წამოვიდა ერთი შხაპუნა წვიმა, სულ გამიხრებეს იმოდენა შენობას.
ცხენის გაყიდვასაც ვფიქრობ, მაგრამ მენანება: ძან-ძან საქონელია და წაახდენენ მოუფელლობით. სრული სამოცი თუმანი დამიჯდა, კავაყიდგან ვაღმომავყვანინე.
ჰა, არავისა გაქვთ ფული? სარგებელზედ ადვილათ მოგრიდებდით. ერთი ის შენობა გავათავო და მეომე თუნდა... ახლა ბანკიც მლონებს... „მესამე ზაკლადნოით“ ბატონებო?
?

დეკემბა

(„რუსეთის დეპეშათა სააგენტოსაგან“).
19 ოქტომბერი.
ჩისტოპოლი. თავლი და წვიმა. გემები გუშინ სარაპულში წავიდნენ.
ვოლოგდა. 8⁰ ყინვა. მდინარე გაიყინა.
პერნი. კერჩის სელდი ძალიან ბევრი ჰხედება; თევზი სუფთაა, მსუქანი, სწორე, საშუალო ზომისა. ამ ერთის კვირის განმავლობაში 8 მილიონამდე დაქერილი. ათასი

13—18 მანეთად ფასობს. კომსა ასი ათას ფუთამდე დაქერილი.
ტაშენი. ირტიში ტაბოლსკის პირდაპირ გაყინულია.
ახალი მარგალიანი. სამხედრო მინისტრმა 14, 15 და 16 ოქტომბერი ფერგანის ოლქში დაჰყო. ინახულა ჯარები, სახელმწიფო დაწესებულებანი, სასწავლებლები, ბაბის გასაწმენდი ქარხნები, სათესლე სადგურები და სხ. ხალხი ყველგან აღტაცებით ეგებებოდა. მარგალიანში სამხედრო საკრებულოში ბალს დაესწრა.
პარიში. გაზეთების სიტყვით, ოსმალეთში წასული ესკადრა უკანვე მობრუნებულია, რადგანაც სულთანს დაუთმია საღაფო საგანი. „Goulois“ სიტყვით, ბაბსტი თურმე იუწყებოდა დეპეშით, რომ აბდულ-გამიდს საფრანგეთის მთავრობის მიერ წარდგენილი ყველა პირობები მიუღია.
ლონდონი. „Daily News“-ის სიტყვით, ინდოეთში—იუნანსა და მდინარე იანცხეს სათავეში საჩქაროდ ექსპედიციის თურმე ჰგზავნიან, რომელსაც პოლიტიკური აზრი აქვს და ტროცკარაფულად უნდა შეისწავლოს მხარე.
პრისტიანია. დღეს უცბად გარდაიცვალა ნობელის სახელის ნორვეგიის კომიტეტის თავმჯდომარე დოქტორი ბერნგარდ გეტცი.
ტულონი. აღმირალის კალიარის დივიზია სახმელთაშორისო ესკადრას გუშინ დილით ჩამოსცილდა, აღნიშნული დივიზია ოსმალეთის წყლებში კვირას საღამოთი ან ორშაბათს დილით მივა.
ტულონი. ტყუილია, ვითომ აღმირალის კალიარის დივიზია და სახმელთაშორისო ესკადრა უკან დაბრუნებულიყვნენ.
პარიში. სამხედრო მინისტრს არავითარი ცნობა არ მიუღია იმის შესახებ, რომ კალიარის დივიზია ტულონში დაბრუნებულიყოს.
პარიში. სამხედრო მინისტრმა სახმელთაშორისო ესკადრის მთავარ-სარდლის აღმირალ მეგრესაგან დეპეშა მიიღო, რომ ესკადრა ტულონს დაბრუნდა და ბრძანება აღსრულებულია.
მოსკოვი. როზენბერგის აფთიაქში 19 ოქტომბერს ბენზინმა იფეთქა სარდაფში. ცეცხლის მქრობელნი ორჯერ დაბრუნდნენ უკან, რომ ახალის აფეთქების გამო გაჩენილი ცეცხლი ჩაეჭროთ.
პეტერბურგი. ალექსანდრესეული საიმპერატორო ლიცეუმ 90 წელიწადი დაარსებისა 19 ოქტომბერს ილდესასწაულა. პუბლიკისა და პროფესორის კოტლიარევისკის პრემიები მიეცათ. 1,000 მანეთიანი სრული პრემია პუშკინისა სოკოლოვსკის, რომელმაც მრთელი შექსპირი გადასთარგმნა და განმარტა; ნახევარი პრემია სტანუკოვიჩისა და ჩუმიანის. სრული პრემია კოტლიარევისკისა 1,000 მან. მიუსაჯეს როვინსკის თხზულებისათვის:
„Черногорія въ ея прошломъ и настоящемъ“.
20 ოქტომბერი.
ოდესსა წყალში განსაცდელი-საგან მხსნელ რუსეთის საიმპერატორო საზოგადოების ოდესის ოლქის თავმჯდომარემ ქალაქის უფროსმა გრაფმა შეუვლოვმა საზღვრებზედ შემდგომი დეპეშა მიიღო მისი იმპერატორებით უდიდებულესობისაგან: „იმპერატრიცა და მე გულითა ვმადლობთ „წყალში განსაცდელისაგან მხსნელ რუსეთის საიმპერატორო საზოგადოებას“ ოდესის ოლქის წევრთა და გამგეობას, აგრეთვე ყველა უწყების წარმომად-

გენელთა და ოდესის რუსეთის იმ გრძნობებისა (გენერალ-სერგეისკის) რომელიც გამოუცხადეს. გულსწრფელიდ მოხარულნი ვართ, რომ ჩვენის ოჯახობისათვის დიდად საზოგადოებრივად დღევანდელს დღეს ახალი საღაფური დავიარსებიათ. ნიკოლოზი...
სამარა. 16 ოქტომბერს 7 საათზედ, დიწვა შირიავეის გამწვევებში „Ириподи“, რომელიც „Ириподи“-ის საზოგადოებაშია დაზღვეული. დაიხრია ტივების პატრონი კარელიანი, მისი მეუღლე კომანდირის ორი შვილი და ორი შვილიც მემანქანისა. გემი მთლიან დაიწვა.
მოსკოვი. 19 ოქტომბერს ოლქის სასამართლომ მოისმინა საქმე ნამდვილის სტუდენტის ანენკოვისა, რომელსაც თავ. მენშიკოვ-კარეის 50,000 მან. ვექსილებს მითვისება ჰბრალდება. გამოძიებამ ანენკოვის დანაშაულობა არ აღმოაჩინა. ნაფიცმა ვექსილმა დანაშაულობის ფაქტი უარ ჰყვეს და ანენკოვი გაამართლეს.
ნიკაშხანი. „Восточное Обозрение“-ში დაბეჭდილია: 15 ოქტომბერს ძლიერმა ქარიშხალმა პატარა ზღვაში სამი ბარგის ნაფი მოჰგლიჯა, რომელნიც გემს „Яковъ“-ს მიჰყავდა. ერთი ნაფი ნაპირზედ გამოაგდა, მეორე მთლიან დაამტვრია, რომელზედაც 170 ანგარები მეთევზე-მუშები იყვნენ. ყველანი დაიღუპნენ. იმავე გაზეთში დაბეჭდილია, რომ დიდის თოვლისა და ზვავების გამო სამზავრო მატარებელი ჩინეთის შტოს ონონის სადგურზედ ლიანდაგიდან გადავარდნილა. მომკვდარა ერთი მზავრო და სასიკვდილოდ დაშავებულნი ფოსტის მოხელე და ფოსტის კაცი. ამათ გარდა 14 მზავრი კიდევ სხვა დაშავებულა.
ნიშენი-ნოვოროდი. გემები თავის ბინებზედ მისვლას ეჩქარებინან.
გრივისკალი. პროფესორებმა და სტუდენტებმა ჩემბერლენის მიერ 12 ოქტომბერს, წარმოთქმულ წიტყვას წინააღმდეგობა განუცხადეს. თავის წინააღმდეგობაში უკმაყოფილებითა და რისხვით უარ ჰყვეს ის შეურაცხყოფა, რომელიც ჩემბერლენმა გერმანიის ხალხს მიაყენა იმითი, რომ 1870—1871 წლ. ომი დღევანდელს ინგლისელების ბურებთან ომს შეადარა.
მარსელი. ნაფესადგურის მუშების კრებაზედ ერთხმად გარდასწყვიტეს ამ სტერდამის ნავთსადგურის მუშების მოძრაობაში მონაწილეობა მიიღონ, რომელთაც აზრად აქვთ ინგლისის სავაჭრო ხომალდების წინააღმდეგ პირი შეპკარან.
გაბაბა. ლეიდის ხელობად ჰქონდა ბურების დედეგატებთან მოლაპარაკება.
გლაზგო. შავი ქირით ხუთი გახდა ავად.
კონსტანტინოპოლი. როგორც ოფიციალური ცნობები იუწყებიან, ლორანდოს საქმე ფრანგ-ოსმალთა შორის მორიგებით გაუთავებიათ.
ხარსონი. ხუთშაბათს, 18 ოქტომბერს, დღის 5 საათზედ, მთავრის შუქზედ, ჰაეროსტატი გამოჩნდა, რომელიც დნებრის მაზრიდან ხერსონისაკენ მიფრინავდა.
პეტერბურგი. დიდი მთავარი ვლადიმირ ალექსანდრეს ძე და დიდის მთავრის მეუღლე მარია პავლეს ასული 18 ოქტომბერს სკერნეველში წავიდნენ, საიდგანაც სამღვინე გარეთ აპირებენ წასვლას. დიდ მთავარი ნიკოლოზ მიხეილის ძე 19 ოქტომბერს კავკასიაში წავიდა.